

РЕШЕНИЕ

№ 7146

гр. София, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 25.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **2475** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл.от АПК.

Образувано е по жалба на Д. „Агромид Трюфел“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], р-н „М.“, [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 22/16/1/0/00015/3/01/03/01 на зам. изпълнителният директор на Държавен фонд земеделие, в частта му, с която е отказано частично изплащането на финансова помощ, представляващо плащане на "Агромид Трюфел" Д. по договор № РД 50-39 от 17.12.2020 г. с регистрационен номер в ИСУН BG06RDNP001-16.001-0007-C01 съгласно искане за окончателно плащане № 22/16/1/0/00015/3/01 от 10.09.2021 г. в размер на 17 174,98 лв.

В жалбата са изложени доводи за нищожност на оспорения административен акт, алтернативно за отмяната му като незаконосъобразен, поради допуснати съществени изисквания на закона. На първо място, счита, че актът е издаден от орган, който няма такива правомощия. Правомощия за това имал единствено и само Изпълнителният директор на фонда, но не и неговият заместник. На следващо място, счита, че актът е немотивиран. В него липсват подробни и ясни съображения, чрез които да може да се установи какво е твърдяното нарушение, водещо до отказ за оторизиране на съответните субсидии, както и с кой нормативен акт се обосновава то. Нарушени били и административнопроизводствените правила, тъй като жалбоподателят е бил лишен от правото да участва в производството. Сочи се и нарушение чл. 35 и чл. 36 АПК, тъй като преди издаване на акта административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства, които са от значение за случая. По същество на спора се релевират

оплаквания, че не са налице посочените от страна на административния орган недопустими разходи. Приложим бил общият ред по т.1, Група едно, буква „а“ и сл. от раздел 14/14.1 – възнаграждения, здравни и осигурителни вноски – за лица, изпълняващи дейности, свързани с функционирането на оперативната група. С оглед на това иска се прогласяване на акта като нищожен респ. отмяната му като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния му представител адв. В., поддържа подадената жалба и моли като незаконосъобразен оспорения акт да бъде отменен, респ. да се прогласи неговото нищожност. Подробни доводи в тази насока са развити в жалбата и представените по делото писмени бележки. Претендира разноси, съобразно представен списък по реда на чл. 80 от ГПК.

Ответникът - Зам.-изпълнителният директор на ДФ “Земеделие“, чрез процесуалния си представител юрк. М. оспорва жалбата, моли съда да я отхвърли като неоснователна, като подробни доводи е изложил в депозирано по делото становище. Претендира разноси по делото и е направил възражение по реда на чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата. Административен съд София - град, Трето отделение, 70-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Съгласно чл. 26, ал. 1, изречение първо от ЗУСЕСИФ ръководителят на управляващия орган на програмата, съответно на водещата програма, утвърждава за всяка процедура насоки и/или друг документ, определящи условията за кандидатстване и условията за изпълнение на одобрените проекти, а според ал. 6 на сочената норма утвърдените условия за кандидатстване и условия за изпълнение се публикуват на интернет страницата на съответната програма и в ИСУН заедно с обявата за откриване на процедурата чрез подбор.

Във връзка с това, са приети от страна на управляващият орган Насоки за кандидатстване по процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“, по мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020 г., които включват: Условията за кандидатстване с проектни предложения за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по процедура чрез подбор № BG06RDNP001-16.001 по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“, по мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020г. и приложенията към тях, както и Условията за изпълнение на одобрени проекти по процедура чрез подбор по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“ по мярка 16 „Сътрудничество“ от ПРСР 2014-2020 г. и приложенията към, заедно с обявата за откриване на процедурата чрез подбор. Така приетите правила не са представени по делото, но същите са публично достъпни на електронен адрес: <http://www.dfz.bg/bg/prsr-2014-2020/merki-podpomagane-ISUN/>.

В раздел 11.1 „Допустими кандидати“, т.1 е предвидено, че по програмата могат да кандидатстват оперативни групи, учредени като дружества по смисъла на чл. 357 – 364 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), като участниците в групата сключват договор за дружество по чл. 357 от ЗЗД, което към датата на подаване на проектното предложение следва да е регистрирано в регистър [улица] е предвидено, че оперативната група задължително включва най-малко един земеделски стопанин

регистриран съгласно Наредба № 3 от 1999 г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските стопани (ДВ, бр. 10 от 1999 г.); научни институти, научни центрове или Държавно предприятие „Научно – производствен център (опитни станции, преди промяна в Закона за селскостопанска академия, обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г.), които извършват научни изследвания и научно обслужване в областта на селското стопанство или горското стопанство, или биотехнологиите или хранителните технологии, и които са организации по чл. 6 от Закона за Селскостопанската академия или по чл. 6 от Закона за Българската академия на науките и Национален диагностичен научноизследователски ветеринарномедицински институт (Н.) или висши училища, акредитирани по Закона за висшето образование с актуални акредитации по професионални направления „Растениевъдство“, „Растителна защита“, „Животновъдство“, „Ветеринарна медицина“, „Горско стопанство“, „Хранителни технологии“, „Биотехнологии“, и „Науки за земята“. В т. 4 от Раздел 13.3 от Условията за кандидатстване е посочено, че финансова помощ не се предоставя за проекти, които не отговарят на Европейското и национално законодателство.

По делото не е спорно, а се установява и от приетата административна преписка, че жалбоподателят Д. „Агромид Трюфел“, е кандидат по процедура чрез подбор № BG06RDNP001-16-001 по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“ по мярка 16 „Сътрудничество“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020, с проектно предложение № BG06RDNP001-16.001-0007, с наименование „Микоризиране на фиданки и плододаващи овощни видове за производство на трюфели“, надлежно депозирано чрез системата ИСУН, ведно с всички изискуеми по процедурата документи.

Липсва спор по делото и относно това, че жалбоподателят е одобрен бенефициер по посочената по-горе процедура, като с оглед това между Р. - ДФЗ - РА и Д. „Агромид Трюфел“ е сключен административен договор № РД-50-39 от 17.12.2020 г. за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по ПРСР 2014-2020 г., по процедура чрез подбор на проектни предложения по подмярка 16.1 „Подкрепа за сформирани и функциониране на оперативни групи в рамките на Е.“ по мярка 16 „Сътрудничество“ от Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г.

На 27.09.2021 г. чрез ИСУН е подал искане за окончателно плащане № 22/16/1/0/00015/3/01/10.09.2021 г. в размер на 17 174,98 лв. С него жалбоподателят е поискал възстановяване на разходи определени от раздел 14.1, т. 2 като „Преки неинвестиционни разходи за изпълнение на иновативния проект“, като съгласно б. „а“ в тези разходи могат да се включат и възнаграждения, включително здравни и осигурителни вноски за лица, които участват в изпълнение на проекта и са наети на трудово или на служебно правоотношение от член от оперативната група.

С Уведомителни писма изх. № 01-9800/28 от 10.08.2021 г. и № 01-2600/5607 от 06.10.2021 г. /л. 97-100 от делото/, на жалбоподателя е изпратено искане за предоставяне на допълнителни документи, във връзка с искането му за плащане. В изпълнение на искането от страна на жалбоподателя са представени исканите документи, приложени по делото.

От страна на жалбоподателя в развилото се пред административния орган производство е било изпратено уведомително писмо от 20.04.2021 г., в което са посочени сключените от Д. трудови договори и длъжностите на наети лица, както и молба вх. № 02-2600/745 от 04.02.2021 г. по описа на ДФЗ, с която е поискано лицата

ангажирани в прякото изпълнение на проекта да бъдат назначени на трудови договори в оперативната група „Агромид Трюфел“ Д..

В отговор на молбата, с писма от 11.02.2021 г., 07.10.2021 г. и 20.10.2021 г. е дадено разяснение на т. 14.1 от раздел 14 от Условието за кандидатстване.

На 16.02.2022 г. е издадено оспореното в настоящото производство решение № 22/16/1/0/00015/3/01/03/01 на зам. изпълнителният директор на Държавен фонд земеделие, в частта му, с която на основание чл. 20а, ал. 2 от ЗПЗП и чл. 17, ал. 8 от Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители, е отказано в т. II, частично изплащане на финансова помощ, представляващо плащане на Д. „Агромид Трюфел“ по договор № РД 50-39 от 17.12.2020 г. с регистрационен номер в ИСУН BG06RDNP001-16.001-0007-C01 по искане за окончателно плащане № 22/16/1/0/00015/3/01 от 10.09.2021 г. в размер на 17 174,98 лв. За да мотивира акта, УО, е приел че са установени разходи, които не отговарят на нормативно регламентираните критерии за допустимост съгласно приложимите Условия за кандидатстване. Посочил е, с оглед отправено запитване до Управляващия орган - Министерство на земеделието с изх. № 07-0400/5879 от 7.10.2021 г. във връзка с прилагането на нормативното изискване на т. 2 буква „а“ към т. 14.1 от раздел 14. „Категории разходи, допустими за финансиране“ от Условието за кандидатстване по процедура № BG06RDNP001-16.001 и получен отговор от 20.10.2021 г., че не са допустими за подпомагане заявени разходи за възнаграждения на лица от екипа по т. 2, буква „а“ от раздел 14.1 „Допустими разходи“, които са наети от самата оперативна група, тъй като такава хипотеза е допустима единствено за лицата, изпълняващи дейности, свързани с функциониране на оперативната група, за които са предвидени като допустими разходите по т. 1, буква „а“ от раздел 14.1. „Допустими разходи“ от Условието за кандидатстване.

В оспореното Решение, липсват конкретни факти, посочване на представените от жалбоподателя писмени доказателства и анализ на същите, по отношение на конкретното предложение.

По делото са представени са и други доказателства съдържащи се в административната преписка, приети като доказателство по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Преди да разгледа спора по същество, съдът следва да се произнесе по направеното от страна на жалбоподателя възражение за нищожност на акта, поради материална некомпетентност на издателя на акта.

Така направено възражение е неоснователно.

Съгласно чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ управляващите органи отговарят за цялостното програмиране, управление и изпълнение на програмата, както и за предотвратяването, откриването и коригирането на нередности, включително за извършването на финансови корекции, като ръководител на управляващия орган е ръководителят на

администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или определено от него лице, а правомощията на ръководител на управляващия орган по този закон може да се упражняват и от овластено от него лице. С нормата на § 4, ал. 1 от ДР на ЗУСЕСИФ е въведено отклонение от цитираното по-горе правило за определяне на компетентния административен орган - с текста е регламентирано, че за Програмата за развитие на селските райони функциите на органи за управление, контрол и администриране по този закон се изпълняват от Министерството на земеделието, храните и горите и от Държавен фонд „Земеделие“ - Разплащателна агенция, както това е предвидено в Закона за подпомагане на земеделските производители и в актовете по неговото прилагане. Съгласно чл. 4, ал. 2 от Устройствен правилник на Министерството на земеделието, храните и горите (Приет с Постановление № 260 на Министерския съвет от 14.10.2019 г., обн., ДВ, бр. 82 от 18.10.2019 г., <https://www.mzh.government.bg/bg/normativni-aktove/pravilnici/>) Министърът делегира с писмена заповед правомощия на заместник-министрите и определя техните функции. Във връзка с това по делото е представена Заповед № 03-РД-327 от 07.02.2022 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която на В. Х. И. - зам. министър на земеделието, храните и горите е възложено да упражнява правомощията на Ръководител на УО на ПРСР за периода 2014-2020 г. С оглед на това може да се направи заключение, че видно от представените по делото заповеди, оспореният акт е издаден от компетентен орган.

При осъществения съдебен контрол по реда на чл. 168 от АПК и на основанията в чл. 146 от АПК, съдът намира, че решението предмет на оспорване е постановено при необоснованост на акта, поради несъбрани данни и доказателства и техния анализ, и поради това незаконосъобразност и при противоречие с материалния закон на постановеното решение, както и установена липса на мотиви, което води до неговата необоснованост.

Обжалваният акт е издаден в предвидената от закона писмена форма, но при липса на ясни мотиви, при допуснати съществени процесуални нарушения при неспазване на правилата за намаляване и отказване на плащанията по мярка 11, установени в Наредба № 4 от 30.05.2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от Закона за подпомагане на земеделските производители. Налице са отменителните основания по чл.146, т. 3 от АПК.

Административният орган не е спазил императивните изисквания на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивиране на административния акт, в обжалваната част касаеща т. II.1 и т. II.2. Проверката на съдържанието на същия сочи на липса на фактически основания за издаването му. Изброяването в мотивите на решението на различните основания от Условията за допустимост, за отказа от плащане по депозираното искане без същите да са обвързани от фактическа обосновка е довело до нарушение на административнопроизводствените правила. Посочените основания в мотивите на акта са бланкетни, не са съобразени с анализ на фактите с оглед представените от страна на жалбоподателя допълнителни документи, които не са били взети предвид.

ТР № 16/1975г. на ОС на ВС допуска мотивите да предхождат издаването на административният акт и да се съдържат в друг подготвителен документ, съставен с оглед предстоящото издаване на акта. В случая, в оспорената заповед, в частта ѝ относно допустимостта на разходите за възнаграждения на лица, които участват в изпълнението на проекта, но са наети по трудово правоотношение от оперативна

група Д. „Агромид Трюфел“, органът не се е позовал на такива документи. В мотивите на решението е цитиран даден отговор с изх. № 10-991 от 20.10.2021 г. на зам. министъра на земеделието, храните и горите във връзка с прилагането на нормативното изискване на т. 2 буква „а“ към т. 14.1 от раздел 14. „Категории разходи, допустими за финансиране“ от Условието за кандидатстване по процедура № BG06RDNP001-16.001, в който последният е разяснил, че не са допустими за подпомагане заявени разходи за възнаграждения на лица от екипа по т. 2, буква „а“ от раздел 14.1 „Допустими разходи“, които са наети от самата оперативна група, тъй като такава хипотеза е допустима единствено за лицата, изпълняващи дейности, свързани с функциониране на оперативната група, за които са предвидени като допустими разходите по т. 1, буква „а“ от раздел 14.1. „Допустими разходи“ от Условието за кандидатстване. Това обаче цитиране и препращане не може да послужи като мотиви на издадения административен акт. В оспорения акт никъде не са изложени от страна на Р. доводи, защо приема спрямо посочените лица О. И. Й., Й. И. Я., Т. Т. Н. и Е. Т. Я., за всеки един поотделно, че направените от тях разходи са недопустими. Посочени са само размери на заявения разход за месечни възнаграждения, но не и за каква дейност се претендират и период които същите обхващат. Документи, от които да е видно как, в какъв размер и по какъв начин са определени тези разходи по отношение на посочените лицата, не се съдържат и в изпратената в съда преписка. Предвид това за заявителя само на база посоченото правно основание не става ясно по каква причина спрямо него са въведени неблагоприятните последици на административния акт в тази му оспорена част, нито съдът може да осъществи адекватен контрол за законосъобразност на същия. Съдът намира, че оспореният акт е издаден и в нарушение на разпоредбата на чл. 35 от АПК, изискваща индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. Видно е от установените по делото факти, че с оглед подаденото от жалбоподателя заявление по реда на чл. 15 от Наредба № 4 от 30 май 2018 г. за условията и реда за изплащане, намаляване или отказ за изплащане, или за оттегляне на изплатената финансова помощ за мерките и подмерките по чл. 9б, т. 2 от закона за подпомагане на земеделските производители, административният орган не е изпълнил изискването на чл. 17 от Наредбата да провери заявените данни и други обстоятелства, свързани с искането за плащане, за установяване спазване на критериите за допустимост и другите задължения на бенефициента, посочени в Условието за изпълнение на одобрените проекти по чл. 26 от ЗУСЕСИФ и в административния договор или в заповедта за предоставяне на финансова помощ. Също така не е спазена и нормата на ал. 2 на с.чл., в която е регламентирано, че Държавен фонд "Земеделие" - Разплащателна агенция, може да извърши проверка на място за установяване на фактическото съответствие с представените документи и заявените данни, за което изпраща уведомление чрез ИСУН до бенефициента за датата и часа на предстоящата проверка, освен в случаите по чл. 25 от Регламент за изпълнение № 809/2014, като след приключване на проверката на място се съставя доклад за проверка, който се подписва от длъжностното лице, което го е изготвило, и от бенефициента или от упълномощен негов представител, който има право да напише в протокола обяснения и възражения по направените констатации, ал. 4 от с.чл. Не е предоставена и възможност на бенефициера да подаде възражение и да даде обяснения по направените констатации, след което на база всички представени документи и след обсъждане на възражението, да постанови мотивиран акт по реда на ал. 8 и да определи размера на допустимите/недопустимите разходи.

Ето защо крайният извод на съда е за липса на фактическо и правно основание в издаденото решение. Налице са основанията за незаконосъобразност по чл. 146, т. т. 3 във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, поради което съдът следва да отмени отменя оспорения акт на зам. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, като при условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне при спазване на указанията в настоящото решение.

По разноските по производството:

При този изход на спора в тежест на ответника остават направените от него разноски. Жалбоподателят претендира разноски, поради което Държавен фонд „Земеделие“ следва да бъде осъден да му заплати направените по делото разноски в общ размер на 1445 лева, от които 50 лева платена държавна такса и 1395 лева платено адвокатско възнаграждение. Съдът не приема възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение за основателно с оглед фактическата и правна сложност на делото. Делото е и с материален интерес, което допълнително обуславя неоснователност на искането за намаляване на претендираното адвокатско възнаграждение, което е и под минимума определен в чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредбата. Водим от горното и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, Административният съд С. – град, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. „Агромид Трюфел“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], р-н „М.“, [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 22/16/1/0/00015/3/01/03/01 на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие, в частта му, с която е отказано частично изплащането на финансова помощ, представляващо плащане на „Агромид Трюфел“ Д. по договор № РД 50-39 от 17.12.2020 г. с регистрационен номер в ИСУН BG06RDNP001-16.001-0007-C01 съгласно искане за окончателно плащане № 22/16/1/0/00015/3/01 от 10.09.2021 г. в размер на 17 174,98 лв.

ВРЪЩА преписката на заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане на решението в сила, при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Д. „Агромид Трюфел“, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], р-н „М.“, [жк], [жилищен адрес] направените разноски по делото в размер на **1 445 лева**.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

